

dosar nr. 2ra-2183/2019

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, judecător: (C. Guzun)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău judecători: (Iu. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru)

Î N C H E I E R E

04 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ion Zaeț, reprezentat de
Adriana Burlacu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Zaeț împotriva
Societății cu Răspundere Limitată „Nelimot-Com” privind anularea ordinului de
concediere, încasarea restanței la salariu, încasarea compensației de concediere,
încasarea penalității pentru reținerea salariului, recuperarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 28 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de Ion Zaeț, reprezentat de avocatul Alexandr Tvicenco și
s-a menținut hotărârea din 18 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul
Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 28 mai 2018 Ion Zaeț, a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SRL „Nelimot-Com” privind anularea ordinului de concediere, încasarea
restanței la salariu, încasarea compensației de concediere, încasarea penalității
pentru reținerea salariului, recuperarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantului Ion Zaeț a invocat că a activat la SC
„Nelimot-Com” SRL în perioada 01 iunie 2017 – 26 februarie 2018 în calitate de
șef de magazin în baza contractului individual de muncă nr. 82/17 din 01 iunie
2017. Conform cererii depuse de salariat și avizate de directorul general în temeiul
art. 85 alin. (3¹) Codul muncii, din data de 26 februarie 2018 contractul individual
de muncă nr. 82/17 din 01 iunie 2017 se consideră desfăcut. Contrar prevederilor
art. 143 Codul muncii la încetarea contractului individual de muncă lui Ion Zaeț nu
i-a fost achitat salariul restant în mărime de 74353, 57 lei, precum și indemnizațiile
de concediu în sumă de 9995, 16 lei.

Conform prevederilor art. 332 alin. (1) Codul muncii, la data de 05 iunie 2015
reclamantul Ion Zaeț a depus pretenția în sensul reparării prejudiciului material,

care a fost recepționată la 15 martie 2018, conform avizelor de recepție. Reclamantul a notat că la data de 14 martie 2018 a fost recepționată scrisoarea eliberată de SC „Nelimot-Com” SRL, prin care reclamantul a fost informat că, din cauza absenței nemotivate un timp îndelungat de la serviciu, în privința acestuia a fost emis ordinul de concediere, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) Codul muncii.

Reclamantul Ion Zaeț a menționat că la data de 21 martie 2018 a fost recepționată scrisoarea nr. 01P-18 din 16 martie 2018, care este răspunsul la pretenția din 13 martie 2018, prin care reclamantul a fost informat că avizul pe cererea de concediere aparține lui Petru Motricală care nu are nicio putere juridică, nu a fost specificat care sume anume urmează a fi achitate la prezentarea către sediul angajatorului, precum și faptul că reclamantul a fost concediat.

Nefiind de acord cu cele relatate în scrisoarea recepționată la 14 martie 2018 precum și scrisoarea nr. 01P-18 din 16 martie 2018, care este răspunsul la pretenția din 13 martie 2018, reclamantul la data de 15 aprilie 2018 a depus cerere prealabilă prin care a solicitat anularea ordinului de concediere în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) fiind drept unul ilegal și neîntemeiat, de asemenea solicitând achitarea tuturor sumelor datorate. Prin scrisoarea nr. 04P-18 din 17 aprilie 2018 au fost repetate cele menționate anterior, suplimentar specificând că suma în mărime de 84348, 73 lei solicitată spre achitare în cererea prealabilă nu corespunde realității fiind vădit și intenționat mărită, nefiind argumentată și neavând la baza sa o formulă de calcul prevăzută de legislația în vigoare.

Reclamantul Ion Zaeț a susținut că pârâta SRL „Nelimot-Com” este obligată să-i achite compensații bănești în mărime de 22015 lei și dobândă de întârziere în sumă de 2312, 05 lei. Pârâta nu a respectat obligațiile contractuale asumate precum și prevederile legislației muncii pe toată durata de valabilitate a contractului individual de muncă nr. 82/17 din 01 iunie 2017, prin acestea fiind încălcate drepturile reclamantului drept consecință fiind cauzarea prejudiciilor morale considerabile.

Reclamantul Ion Zaeț, a solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinului de concediere în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) Codul muncii ca fiind ilegal, încasarea din contul SRL „Nelimot-Com” restanța la salariu și indemnizațiile la concediu în mărime de 84348, 73 lei, a compensației prevăzute de art. 330 Codul muncii în mărime de 24327, 05 lei, compensarea pierderilor cauzate prin neachitarea la timp a salariului în conformitate cu art. 145 Codul muncii și a prejudiciului moral în mărime de 50000 lei.

Prin hotărârea din 18 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Ion Zaeț împotriva SRL „Nelimot-Com” privind anularea ordinului de concediere, încasarea restanței la salariu, încasarea compensației de concediere, încasarea penalității pentru reținerea salariului, recuperarea prejudiciului moral.

Prin decizia din 28 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Ion Zaeț, reprezentat de avocatul Alexandr Tvicenco și s-a menținut hotărârea din 18 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Zaeț împotriva SRL „Nelimot-Com” privind anularea ordinului de concediere, încasarea restanței la salariu, încasarea compensației de concediere, încasarea penalității pentru reținerea salariului, recuperarea prejudiciului moral.

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că Ion Zaeț a acționat în judecată SC „Nelimot-Com” SRL solicitând anularea ordinului de concediere, încasarea restanței la salariu, încasarea compensației de concediere, încasarea penalității pentru reținerea salariului, recuperarea prejudiciului moral. Astfel, obiectul litigiului constituie legalitatea ordinului de concediere nr. 61/1 din 10 martie 2018. Conform materialelor cauzei și anume din procesul-verbal din 03 martie 2018, la data de 27 februarie 2018 Ion Zaeț nu s-a prezentat la serviciu, totodată, nu a prezentat careva cerere sau certificat care ar demonstra temeinicia lipsei de la serviciu. La aceeași dată, precum și la data de 28 februarie 2018, Ion Zaeț a fost contactat telefonic de către șeful secției resurse umane, ultimul comunicând că, de fapt, a depus o cerere de demisie, însă, astfel de cerere nu a parvenit la sediul angajatorului. La fel, reieșind din procesul-verbal, până la momentul întocmirii acestuia, apelantul nu s-a prezentat la serviciu, și telefonic a comunicat că refuză să se prezinte la serviciu, precum și nu a prezentat careva explicații în privința lipsei sale de la serviciu.

Instanța de apel a reținut că apelantul Ion Zaeț contestând ordinul de eliberare din funcție, nu a invocat careva temei legal de anulare a acestuia. Or, apelantul susține că de fapt el a depus o cerere de eliberare din funcție la data de 26 februarie 2018, începând cu data de 26 februarie 2018, însă din cererea dată nu rezultă că acesta a fost înregistrată la angajator și a fost acceptată. Cu atât mai mult că, norma art. 85 alin.1) Codul muncii, statuează că, salariatul are dreptul la demisie - desfacere a contractului individual de muncă, cu excepția prevederii alin. (41), din proprie inițiativă, anunțând despre aceasta angajatorul, prin cerere scrisă, cu 14 zile calendaristice înainte. Curgerea termenului menționat începe în ziua imediat următoare zilei în care a fost înregistrată cererea. Astfel, instanța de fond just a punctat că condiția depunerii cererii de demisie de către angajat este înregistrarea acesteia- fapt care nu a avut loc în speță, mai mult, intenția desfacerii contractului individual de muncă nu a fost adusă la cunoștința angajatorului în persoana directorului acestuia, or, după cum a fost constatat, cererea a fost avizată de către o altă persoană, avizul căreia pe cerere nu are nicio putere juridică.

Instanța de apel a respins argumentele apelantului cu privire la faptul că administratorul de fapt al companiei SC „Nelimot Com” SRL este Petru Motricală care pe parcursul întregii perioade de existență a companiei menționate, dă instrucțiuni administratorului și anume dânsul este factorul decizional în companie, fapt binecunoscut de angajații companiei SC „Nelimot Com” SRL, iar Sergiu Corcodel este doar administratorul aparent. Or, din însăși actele cauzei rezultă că, atât contractul individual de muncă, ordinul de concediere contestat, cât și toate răspunsurile la adresările lui Ion Zaeț sânt semnate de către Sergiu Corcodel. Astfel, presupunerile apelantului/reclamant bazate pe poze din internet precum că Petru Motricală este administratorul de fapt al companiei SC „Nelimot Com” SRL, nu are suport juridic.

De asemenea, instanța de apel a menționat că criticele formulate în apel nu pot constitui temei de admitere a acestuia, deoarece se combat cu circumstanțele de fapt și normele de drept constatate/invocate mai sus și se axează asupra circumstanțelor, care au fost constatate și elucidate pe deplin de către prima instanță, având la bază cumulul de probe, apreciate cu respectarea normelor de drept material și procedural. Soluția dată de prima instanță este corectă, motivată și

amplu argumentată, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor juridice și făcând trimitere, atât la probele administrate, cât și dispozițiile legale aplicabile la caz, instanța de apel ajungând la concluzia de a respinge apelul declarat de Ion Zaeț și a menține hotărârea primei instanțe.

La 21 august 2019, de Ion Zaeț, reprezentat de Adriana Burlacu, a declarat recurs împotriva deciziei din 28 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii depuse de Ion Zaeț.

În motivarea cererii de recurs recurentul Ion Zaeț, reprezentat de Adriana Burlacu, a invocat dezacordul său cu hotărârile adoptate de instanțele ierarhic inferioare și a menționat că decizia instanței de apel este una nemotivată, concluziile instanței de apel fiind expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în raport cu materialul probator precum și cu normele de drept ce reglementează acest aspect.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 28 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 17 iunie 2019, prin scrisoarea de expediere nr. 6231 (f.d. 122), însă dovada recepționării acesteia la materialele cauzei lipsește.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul a fost depus de Ion Zaeț, reprezentat de Adriana Burlacu la data de 21 august 2019, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 25 octombrie 2019, în adresa intimă SC „Nelimot Com” SRL a fost expediată copia recursului declarat de Ion Zaeț, reprezentat de Adriana Burlacu cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 05 noiembrie 2019 SC „Nelimot Com” SRL a depus referință prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Zaeț, reprezentat de Adriana Burlacu, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 75 alin. (1¹) Cod de procedură civilă, persoanele fizice pot fi reprezentate în instanța de judecată de către soț/soție, părinți, copii, frați, surori, bunei, nepoți dacă aceștia sînt licențiați în drept și sînt împuterniciți printr-o procură autenticată notarial.

Din materialele cauzei reiese că, Adriana Burlacu este soția recurentului Ion Zaeț, fapt confirmat prin copia buletinului de identitate și prin actul de căsătorie nr. 1332 din 10 octombrie 2008 eliberat de Oficiul Stare Civilă Botanica, mun. Chișinău. (f.d. 35)

La fel, instanța de recurs constată că la materialele cauzei nu a fost anexat diplomele de licențiat în drept pe numele Adrianei Burlacu, întru confirmarea împuternicirilor, ori după cum a fost menționat supra persoanele fizice pot fi reprezentate în instanța de judecată de către soț/soție, părinți, copii, frați, surori, bunei, nepoți dacă aceștia sînt licențiați în drept și sînt împuterniciți printr-o procură autenticată notarial.

Prin urmare, completul menționează că Adriana Burlacu nu este în drept de a declara recurs în interesele lui Ion Zaeț împotriva deciziei din 28 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, deoarece examinarea recursului împotriva actelor de dispoziție ale instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție în condițiile art. 432 Cod de procedură civilă. Prin urmare, conform prevederilor legale Adriana Burlacu nu dispune de împuterniciri de reprezentare în instanța de recurs a soțului Ion Zaeț.

Astfel, recursul declarat de către Ion Zaeț, reprezentat de Adriana Burlacu, este depus de către o persoană care nu este în drept să-l declare și urmează a fi declarat inadmisibil.

Or, în conformitate cu art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

Instanța de recurs menționează că o asemenea soluție este compatibilă cu standardele Curții Europene a Drepturilor Omului, care a relatat în practica sa constantă faptul că, dreptul de acces la un tribunal nu este un drept absolut (cauza *Golder vs the United Kingdom* §-36 din 21 februarie 1975), ci unul care poate implica anumite limitări din partea statelor contractante, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (*Ashingdane vs the United Kingdom*, 28 mai 1985).

În conformitate cu art. 10 Cod de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură poate fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în dependență de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că recursul declarat de Adriana Burlacu, în interesele lui Ion Zaeț, este depus de către o persoană care nu este în drept să-l declare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. c), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat Ion Zaeț, reprezentat de Adriana Burlacu împotriva deciziei din 28 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Zaeț împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Nelimot-Com” privind anularea ordinului de concediere, încasarea restanței la salariu, încasarea compensației de concediere, încasarea penalității pentru reținerea salariului, recuperarea prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

Judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan